

■ Pals

El Parlament aprova protegir els aiguamolls sense aclarir si s'hi podrà edificar. Plana 4

MEDI AMBIENT

El Parlament aprova protegir els aiguamolls de Pals sense aclarir si s'hi podrà edificar

IC va presentar una proposició no de llei

VICENÇ PLANELLA

■ **Barcelona.**— La Comissió de Política Territorial del Parlament de Catalunya va aprovar ahir per unanimitat una proposició no de llei presentada pel grup d'Iniciativa per Catalunya (IC) que insta el Consell Executiu de la Generalitat a protegir, en aplicació del Règim Urbanístic de Sòl no urbanitzable, la zona anomenada basses d'en Coll dels aiguamolls de Pals i a incloure-la en el PEIN.

El portaveu de Convergència i Unió (CiU) a la comissió, Josep Coll, va introduir en el text dues esmenes que preveuen l'ampliació de la zona protegida a les rodalies de les basses d'en Coll i a la part muntanyenca de ponent dels aiguamolls. Tot i això, en el debat no es va aclarir si es manté la part urbanitzable que es fixa en el protocol signat entre la Conselleria de Medi Ambient, l'Ajuntament i dues societats promotores. Els diputats de CiU van impedir que prosperessin dues proposicions no de llei presentades pel representant socialista Manel Nadal amb la intenció de deixar sense efecte el protocol que admet la possibilitat d'urbanitzar 15 hectàrees dels aiguamolls, i d'aturar el projecte de construcció d'un port esportiu, amb capacitat per a 1.000 embarcacions, davant mateix dels aiguamolls de Pals i de la zona de dunes de la costa.

Nadal va defensar aquestes pro-

posicions dient que es vulnera una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, mentre que Josep Coll va rebutjar aquest argument al·legant que s'ha presentat recurs contra la sentència davant el Tribunal Suprem i, pel que fa al port esportiu, està en fase d'estudis tècnics i encara no s'ha pres cap decisió política.

D'altra banda, el diputat de CiU Eudald Casadesús va anunciar que la Direcció General de Carreteres, la Diputació de Girona i el Consell Comarcal del Ripollès estan elaborant el projecte de construcció de la carretera de Planès-Fornells de la Muntanya-Toses-la Collada, que tindrà un cost d'entre 220 i 230 milions de pesetes. El grup parlamentari de CiU va rebutjar una altra proposició no de llei socialista sobre les deficiències en els accessos a Banyoles des del desdoblament de la carretera de Girona. Sobre aquest tema, Arcadi Calzada va afirmar que «aquests accessos milloraran a final d'aquest mes, quan l'autovia es connecti a l'autopista i, cap a final d'any, amb l'enllaç de la variant de la N-II». Els diputats convergents van ratificar que l'eix transversal es construirà segons el seu traçat inicial, des de Lleida fins a la Costa Brava Centre, a l'alçada de Palamós, i que el Consell Executiu ha autoritzat fer obres d'ampliació en el tram de la N-152 entre Vic i Ripoll.

Una altra oportunitat perduda

La Comissió de Política Territorial del Parlament de Catalunya va aprovar, abans-d'ahir, una proposició no de llei presentada pel grup d'Iniciativa per Catalunya (IC) instant el Consell Executiu de la Generalitat a protegir la zona anomenada basses d'en Coll dels aiguamolls de Pals i a incloure-la en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN). És a dir, no gaire res de nou, si no és que s'ha perdut una nova oportunitat per deixar clara, sense possibilitat d'interpretacions diverses, la necessitat de protegir la totalitat dels aiguamolls.

Continua la indefinició malgrat la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya —contra la qual hi ha un recurs al Tribunal Suprem— en què es diu que la zona s'ha de preservar en el seu conjunt i que la construcció d'una urbanització comportaria la immediata destrucció d'un important espai humit i el consegüent impacte ecològic i ambiental. Així de clar i contundent.

Continua la indefinició política perquè en el debat de la proposició no es va aclarir què es reclama del Consell Executiu respecte de la part urbanitzable que es fixa en el protocol signat entre la Conselleria del

Medi Ambient, l'Ajuntament de Pals i dues societats promotores. Aquest protocol preveu —recordem-ho— protegir dues terceres parts dels aiguamolls i deixar que se n'urbanitzi una tercera part.

Malgrat que el portaveu de CiU a la comissió, Josep Coll, va introduir en el text dues esmenes per tal d'ampliar la zona de protecció a les rodalies de les basses d'en Coll i a la part muntanyenca de ponent dels aiguamolls, els mateixos diputats de CiU van impedir que prosperessin dues proposicions del portaveu del PSC, Manel Nadal, que pretenien deixar sense efecte el protocol que permet urbanitzar en una part d'aquesta zona i aturar el projecte de construcció d'un port esportiu. En què quedem? Què són, exactament, les rodalies de les basses d'en Coll? I la part muntanyenca de ponent? No hi havia cap possibilitat d'explicitar, de concretar una mica més en què ha de consistir aquesta ampliació de l'àmbit de protecció?

Arribats a aquest punt se'ns planteja el dubte de si aquesta iniciativa parlamentària servirà d'alguna cosa, perquè, en realitat, deixa les coses en el mateix punt en què estaven abans que es produís. I no pas per culpa, precisament, del grup que va presen-

tar la proposició de llei i del que va defensar la preservació total dels aiguamolls.

El portaveu socialista va defensar les seves proposicions argumentant que qualsevol conveni que permeti urbanitzar una part dels aiguamolls vulnera la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, arguments que van ser rebutjats pel portaveu convergent adduint que hi ha un recurs contra la sentència davant del Suprem i no és, per tant, definitiva. Des d'un punt de vista jurídic i formal té raó, però sembla oblidar-se que el legítim recurs va ser presentat per un particular i no pel Govern de Catalunya, cosa que en cas de no estar-hi d'acord hauria tingut el dret i el deure de fer.

En la comissió parlamentària de Política Territorial es va deixar escapar l'oportunitat d'intentar trencar la contradicció que suposa el fet que, per una banda, el Consell Executiu acati la sentència del Tribunal Superior de Justícia i, per l'altra, en canvi, la Conselleria del Medi Ambient sigui una de les parts que han arribat a un acord per tal que es pugui urbanitzar una part d'aquesta zona humida. De tota manera, no es pot pas dir que tot plegat representi una sorpresa.